

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2752/05
15.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije, BB okrug broj 220-351-15/2004-04 od 20.10.2004. godine, uz učešće zainteresovanih lica VV i GG, u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije, BB okrug broj 220-351-15/2004-04 od 20.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, donetim po žalbi zainteresovanih lica, se ništi rešenje Opštinske uprave - Sekretarijata za urbanizam i imovinsko-pravne poslove opštine Vranje broj 351-114/2003-05 od 30.5.2003. godine i predmet vraća na ponovni postupak. Rešenjem prvostepenog organa od 30.5.2003. godine dozvoljeno je AA da može privremeno rekonstruisati individualni stambeni, prizemni objekat, tako što će prenameniti deo prizemlja u poslovni prostor i nadgraditi potkrovlje na delu objekta prema ulici na kp.br. aa KO DD u bloku vv u ĐĐ pod uslovom da se prilikom rekonstrukcije i nadgradnje u svemu pridržava urbanističke dozvole, građevinsko-tehničkih propisa, tehničke dokumentacije iz navedenog rešenja prvostepenog organa. Navedena izgradnja je privremenog karaktera i kod realizacije DUP-a bloka 14 investitor je dužan da objekat ukloni o svom trošku i bez naknade.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešne primene materijalnog prava, tužilac navodi da je zahtev za izdavanje privremene građevinske dozvole podnet pre stupanja na snagu Zakona o planiranju i izgradnji, zbog čega tuženi organ nije mogao poništiti rešenje prvostepenog organa pozivajući se na primenu Zakona o planiranju i izgradnji koji u vreme podnošenja njegovog zahteva nije stupio na snagu. Predložio je da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Zainteresovana lica VV i GG, nisu dostavili odgovor na tužbu iako im je ista, prema dostavnici u spisima predmeta, uredno dostavljena na odgovor.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da tužilac osnovano tužbom ukazuje na nezakonitost rešenja tuženog organa. Ovo stoga što je tuženi organ osporenim rešenjem poništio rešenje prvostepenog organa od 30.5.2003. godine pozivajući se na primenu članova 174. i 175. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br. 47/03) koji je stupio na snagu 13. 05. 2003. godine i kojim je propisano da danom stupanja na snagu tog zakona prestaje da važi Zakon o izgradnji objekata ("Službeni glasnik RS", br. 44/95 ... 43/01), a da danom stupanja na snagu Zakona o planiranju i izgradnji se neće primenjivati odredbe zakona i drugih propisa koji su u suprotnosti sa ovim zakonom. Prema obrazloženju osporenog rešenja kako je rešenje Opštinske uprave opštine Vranje broj 351-114/2003-05 od 30.5.2003. godine doneto u vreme važenja Zakona o planiranju i izgradnji, a kako Zakon o planiranju i izgradnji ne poznaje privremene objekte, to prema stanovištu tuženog organa Opštinska uprava opštine Vranje nije mogla da u vreme važenja Zakona o planiranju i izgradnji dana 30.5.2003. godine izda odobrenje za izgradnju privremenog objekta.

Ovakvo zaključivanje tuženog organa se ne može prihvatiti kao pravilno, jer se iz spisa predmeta vidi da je tužilac podneo zahtev za izdavanje građevinske dozvole dana 12.5.2003. godine, znači u vreme važenja Zakona o izgradnji objekata ("Službeni glasnik RS", br. 44/95) pa je prvostepeni organ rešavajući o njegovom zahtevu saglasno članu 171. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br. 47/2003) kojim je propisano da će se rešavanje zahteva za izdavanje građevinske dozvole, upotrebne dozvole i drugih zahteva za rešavanje o pojedinačnim pravima i obavezama, podnetih do dana stupanja na snagu ovog zakona, nastaviti po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog Zakona, pravilno odlučio primenom Zakona o izgradnji objekata ("Službeni glasnik RS", br. 44/95).

Zbog navedenih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude, kako bi se u ponovnom postupku donelo pravilno i na zakonu zasnovano rešenje primenom propisa koji su važili u vreme podnošenja zahteva, saglasno članu 171. Zakona o planiranju i izgradnji za izdavanje građevinske dozvole, s tim što su pravno shvatanje i primedbe suda iz ove presude obavezni za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 15.5.2006. godine, U.br. 2752/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ